אתו אינהו גזור אגושא לשרוף כולי -

They came and decreed on the earth to be burnt

Overview

The גמרא needed to reconcile the ברייתא which stated that יוסי בן יועזר ויוסי בן יוחנן were מוזר טומאה on ארץ העמים and glassware, and the statement of רב כהנא that eighty years before ארץ הבית they were גוזר טומאה on ארץ העמים and כלי זכוכית. The גמרא initially answered that originally they (the two גוזר) were גוזר to burn, only something which came in contact with the ground of ארץ העמים but not on the airspace at all, and later (חורבן before the תולה was to be תולה for the airspace of ארץ was to be תולה מוספות Our תוספות explains how is the question regarding כלי זכוכית answered.

asks: תוספות

וקשה דמכלי זכוכית לא תירץ כלום¹ אפילו² לפי המסקנא³ -

And there is a difficulty, for the גמרא did not answer at all regarding כלי זכוכית, even according to the conclusion of the גמרא!

תוספות responds to an anticipated answer:

- דהא ליכא למימר דמעיקרא גזור אזכוכית לתלות ולבסוף גזור לשרוף כדמסקינן אגושא For we cannot answer that originally (by the two ר' יוסי) they were גוזר to be for glassware and eventually they were תולה to burn for זכוכית, as we concluded regarding גושא, this cannot be -

דאכלי זכוכית לא שורפים כדאמרינן לקמו - דאכלי

For we do not burn on account of the כלי זכוכית of כלי זכוכית as the גמרא states later -- דעבוד רבנן היכרא⁶ דלא לישרוף עליה תרומה וקדשים

 $^{^{1}}$ Was it the two פ' שנה לפני החורבן, or was it כלי זכוכית, or was it שנה לפני (much later than the two כ' יוסי).

 $^{^2}$ מוספות is saying that not only is the first answer of the גמרא certainly not addressing the issue of כלי זכוכית (which is not such a big question, for we can say the גמרא addresses it later), but even at the conclusion of the גמרא the issue of וכית is not addressed.

on both אוירא and אוירא to be אואר, and in אושא they were גוזר on גושא לשרוף and אוירא remained לתלות. That does not address the issue of כלי זכוכית; only ארץ העמים.

⁴ According to this proposed answer (which תוספות accepts later), the answer on כלי זכוכית (that first מוספות and later גזרו לשרוף) was only given later; however the first answer (גזרו לשרוף), and later אאוירא לתלות and later אוירא לתלות not address the issue of כלי זכוכית at all. See footnote # 13.

⁵ טז,א.

 $^{^6}$ The מקבל ruled that רבנן ruled that פשוטי כלי זכוכית are not מקבל ממאה. People will then realize that they are not מאברייתא (otherwise מקבל טומאה would be מקבל טומאה, therefore if תרומה וקדשים come in contact with כלי זכוכית טמאים (מדרבגן), we will not burn the תרומה וקדשים. It is evident that there is no כלי זכוכית טמאים by דין שריפה.

That the רבנן made a distinction regarding כלי זכוכית in order not to burn תרומה וקדשים on account of it. We see there is no וקדשים by כלי זכוכית by.

מוספות answers:

- ויש לומר 7 דדוקא בטומאת גבן 8 אמר לקמן דאין שורפין תרומה וקדשים And one can say; that it is only regarding שומאה which the כלי זכוכית acquired from their back (outside) that the גמרא states later that we do not burn הרומה וקדשים which come in contact with this type of טומאת כלי זכוכית -

דאינו טמא אלא משום דמדמי להו לכלי מתכות⁹ -

For בלי זכוכית are טמא מגבן only because they were compared to metal utensils -אבל שאר טומאות המטמאין מתורת כלי חרס שפיר שורפים תרומה וקדשים -However if the טמא became שומאות with other שומאות, which are מטמא with the rules of כלי הרס, in those cases we will indeed burn תרומה וקדשים, which came into contact with those כלי זכוכית טמאים -

דהא דמו לגמרי לכלי חרס 10

Since כלי זכוכית are totally similar to כלי.

- ¹²וכן בלאו הכי¹¹ צריך לפרש כן לקמן

And even without this complication, it is necessary to explain it in this manner later in the גמרא.

חוספות offers an alternate solution for his question:

ולספרים דגרסי הכא אלא מעיקרא גזור ולא קבלו מינייהו -And according to those texts which read here, 'rather initially they (the two '7

 $^{^7}$ תוספות accepts the 'דהא ליכא (that initially they were גוזר only הלות by כלי זכוכית ממל and later they were גוזר and later they were גוזר , for there are two types of טומאות which the כלי זכוכית can contract; if they become ממא from their outside we do not burn מרומה וקדשים which came in contact with them; however if they became טמא from the inside, we are שורף תרומה וקדשים. which came in contact with them.

⁸ Something ממא touched the backside (the outside) of the כלי זכוכית; in this regard כלי זכוכית are different from כלי סרלי חרס כלי חרס כלי חרס (earthenware) do not become טומאה if their outside came in contact with a דבר טמא (even if it is a טומאה (even if it is a סומאה) כלי חרס sther טמא only מתוכן; if the טמא entered their airspace

⁹ See footnote # 10.

 $^{^{10}}$ כלי זכוכית are very similar to כלי הרס since they are both made from earth/sand. Therefore the גוזר כלי זכוכית (so people would not be lenient by כלי הרס and that would only be by a כלי. זכוכית ווke כלי. מרוכית הרס However since כלי זכוכית can be reformed after they are broken just as כלי מתכת (they are both melted down and recast again), therefore the הכמים were also טומאה מגבן a נוזר University. However in this גזירה they limited it (that are not מקבל טומאה are not מקבל טומאה מגבן) in order שלא לשרוף תו"ק. However for a טומאה מתוכן. However for a לשרוף is even דמי לגמרי לכלי חרס. the גזירה

¹¹ Even if there would not be the question how to resolve the contradiction as to who was גוזר טומאה, we would still need to differentiate whether the טמא מגבן became מאבן (where we are not מורף) and where they became טמא מתוכן (where we are שורף תרומה וקדשים).

 $^{^{12}}$ See תוס' מז,א ד"ה עבדי (and in TIE there [footnote # 11] בע"ה (בע"ה

יוסי) were גוזר but the people did not accept it from them -

ואתו רבנן דשמונים שנה וגזרו וקבלו מינייהו -

And the ישנה of ישנה 'שנה decreed and they did accept it from them'; that was the answer. To which the גמרא challenged -

למימרא דחדא גזרה הואי לשרוף והאמר אילפא כולי -

'do you mean to say that there was one גזירה to burn, but אילפא taught, etc. that only ידים was ידים '. According to this ארץ העמים. -

אתי שפיר דכלי זכוכית נמי בשינויא קמא¹³ תירץ:

It works out well for the question on כלי זכוכית as well, was answered with the first answer.

Summary

The answer regarding כלי זכוכית may be only למסקנא that מתחלה גזרו לתלות ואח"כ שורף since we are טומאה מתוכן by a כלי מתוכן, or the answer could have been given initially if we are מתחלה לא קבלו ואח"כ קבלו.

Thinking it over

- 1. תוספות asks that the גמרא does not address the issue of כלי זכוכית. However it is possible to say that there was no need to give an answer to this question since we can use the same answer¹⁴ that was given regarding טומאת ידים, that first they were מרומה (כלי זכוכית מו (כלי זכוכית מו (כלי זכוכית מו (בלי מו אוור טומאה) as well. 16
- 2. According to the ספרים דגרסי is the final answer of כלי זכוכית the first answer (לא קבלו and לא קבלו), 17 or they also agree that the final answer is first מתלות and then לשרוף?
- 3. According to the ספרים דגרסי, why did the גמרא assume that the תחלה גזור ולא קבל was for שריפה, so there is the question of אילפא, perhaps the תחלה (and the 'אילפא') was just תחלה אוניים 19

 17 The difficulty with this option is the question based on אילפא that only ידים was החלת גזירתן לשריפה.

. .

¹³ According to the ספרים דגרסי that first answer addressed both כלי זכוכית and arcording to the ארץ העמים that first כלי זכוכית and later גזרו וקבלו; that answer applies to כלי זכוכית as well. See footnote # 4. See 'Thinking it over' # 2.

¹⁴ This answer will not apply to ארץ העמים for it is highly unlikely that קדשים (in the ביהמ"ק) will be in contact with נביהמ"ק. Therefore the גמרא had to find another answer, but not regarding כלי זכוכית.

¹⁵ טו,א on the very top.

¹⁶ See (מהרש"א (הארוך).

¹⁸ The advantage of the ספרים דגרסי is then limited since ultimately they agree that it is the final answer which resolved the כלי זכוכית issue.

¹⁹ See 'מהרש"ל, מהרש"א הארוד וכו'.